

ת"פ 20/01/38487 - מדינת ישראל נגד שמעון בן מויאל

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 20-01-38487 מדינת ישראל נ' מויאל
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיא
מדינת ישראל
ממשימה
נגד
שמעון בן מויאל
נאשם

החלטה

בקשה לקבלת נתונים סטטיסטיים בהתאם לסעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן - "חсад"').

ההלים עד כה

1. ביום 20.10.5. דחיתתי את בקשה הנאשם לביטול כתוב האישום בשל טענה להגנה מן הצדק. בקצרה אזכיר כי הנאשם טען שמעון באסופה מקרים בהם ערכה הממשימה הסדר מותנה עם חדשים בעבורות בעלות נסיבות דומות, ניתן להסיק שהוא הופלה לרעה בכך שהוגש נגדו אישום תחת הצעה להסדר מותנה. בהחלטתי ציינתי כי על פני הדברים אין מדובר במקרה של אכיפה בררנית, שכן עניינו של הנאשם אינו עומד בתנאי הסף לעירication הסדר מותנה וזאת לאור הודעת המשימה שתעתור לעונש הכלול מסר בפועל באמ ירושע (סעיף 67א(ד)(1) לחсад"פ). עם זאת ציינתי שהגם שהמשימה נהנית מחזקת התקינות המנהלית, יש לבחון אם החלטתה לעתור לעונש הכלול מסר בפועל אינה מהווה, ככלעצמה, אכיפה בררנית, וזאת על רקע משמעות הדבר, היינו היעדר אפשרות להציג הסדר מותנה.

2. בסופו של יום דחיתתי טענות אלו וקבעתי שהגם שניתן למצוא מקרים בודדים שאינם מוחותית מעניינו של הנאשם וביהם נערכו הסדרים מותנים עם חדשים, לא הוכחה אכיפה בררנית במקרה זה, וזאת לאור שיקול הדעת הרחב שיש לממשימה לצורך בחירה בין הגשת אישום לבין עירication הסדר מותנה; השונות הקיימת לעולם בין מקרה למקרה והעובדת שלעולם ימצאו מקרים "חריגים" ולא יושג שוויון מתמטי; וכי אין לומר שהמשימה נהגה אחרת לאורך זמן ובאופן שיטתי. (להלן - ההחלטה הקודמת).

הבקשה וטיעוני הצדדים

3. לאחר מתן ההחלטה הודה הנאשם בעובדות האישום והתבקש תספיר בעניינו. טרם הטיעונים לעונש עתר

הסגור לכבול במסגרת סעיף 108 לחס"פ, רשותה של "כל כתבי האישום שהוגשו בעבירות פצעה באוטה רמת חומרה" הסגור טען כי מאז החלטה הקדמת נספו לרשותם המקרים בהם נרכזו הסדרים מותנים עם חדשים 23 מקרים דומים, מהם שישה של לשכת תביעות חוף. כן טען הסגור שניסה ולא הצליח למצוא פסיקה "שדומה למקרה שלנו" וטענתו היא שהנתונים דרושים לו על מנת לבסס טענה להגנה מן הצדק. לא הסביר אם הכוונה היא לטענה להגנה מן הצדק בשלב העונש או שמא הכוונה לעורר מחדש הבקשה לביטול כתוב האישום בשל כך שלא נערך עם הנאשם הסדר מותנה.

4. המשימה התנגדה לבקשתו וטענה כי מדובר בבקשת דומה לזה שנדחתה והפעם "בנסיבות של בקשה לפי סעיף 108 לחס"פ". לגופו של עניין נטען שהחומר המבוקש אינו רלוונטי ואין בו לסייע לנאשם בהגנתו. המשימה שבה על טענתה לפיה ההחלטה לעתור לעונש הכלול מסר בפועל, באמ ירשע הנאשם, אינה בלתי סבירה באופן המצדיק התערבות. לאור כך בקשה היא לדוחות הבקשה.

דין והכרעה

5. לאחר שנתי דעתנו לטיעוני הצדדים, ראייתן לדוחות הבקשה. כאמור, הבקשה עניינה קבלת נתונים סטטיסטיים על מנת שייהי בהם לסייע לנאשם לבסס טענה להגנה מן הצדק. ודוק: אין מדובר בבקשת נספת להגנה מן הצדק, אלא עסקינו בשלב המוקדם והוא קבלת נתונים לצורך טיעון בנושא. נשא זה לידי בהרחבה במסגרת בג"ץ 4922/19 **אפרים נוה נ' מדינת ישראל** (9.12.2019) להלן - **عنيין נוה**. לענייננו חשוב לציין כי המוסגרת הדינית הנכונה היא לפי סעיף 108 לחס"פ וכי על הנאשם להניח תשתיית ראייתית לביסוס הדרישה בדבר גילוי מידע ומסמכים. בעניין זה נקבע כי "טיבו של הנTEL הראשוני המוטל על הנאשם "בחן בכל מקרה לפי נסיבותיו, אך מובהר כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמור מהרף שנדרש לצורך סתרת חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הברורנית עצמה" (עניין נוה).

6. מן הכלל אל הפרט. לאחר עיון בטיעוני הנאשם לא סברתי כי הונחה תשתיית ראייתית מספקת בדבר אכיפה בררנית לכאורה, שדי בה על מנת לחיב את המשימה להמציא נתונים להגנה. בעניין זה טען הסגור כי חיפש ולא מצא מקרה "דומה" לענייננו. הנאשם לא פירט למה כוונתו בכך שלא מצא מקרה "דומה". האם הכוונה שלא מצא שהוגשו כלל כתבי אישום בעבירה זו ; האם לא מצא שהוגשו כתבי אישום במקריםות עובדיות דומות; האם לא מצא שהוגשו אישום נגד נאשמים בעלי עבר דומה. כל זאת לא פירש הסגור. אכן, הסגור ביקש לקבל את כתבי האישום שהוגשו "באותה רמת חמורה" ואולם אף בכך אין להסביר האם הכוונה היא לרמת חמורה של המעשה האלים או של הפגיעה שנרגמה.

7. כך או כך, אין די לדעתנו באמירה לפיה הסגור חיפש ולא מצא מקרים דומים כדי לעמוד בנTEL הראייתי הנדרש. מדובר באמרה לאקונית שאינה יכולה לבסס תשתיית ראייתית מספקת לצורך עמידה בנTEL הראשוני, אף אם הוא נמור יחסית. ודוק: אין לשוכח כי העבירה שוייחסה לנאשם אינה חריגה אלא נאכפת באופן תDIR ודברים אינם טעונים ראייה. משכך, קשה להלום שדי באמרה לפיה הסגור לא מצא מקרה דומה כדי לחיב את המשימה להמציא נתונים לסתרת טענה זו. לדידי, כאשר אין מדובר בעבירה שאכיפה אינה שגרתית, יש לדרש מהנאשם למצער לפרט באילו מאגרים חיפש ולשכנע שעה זאת בשקייה ראייה, אגב צירוף פلت של תוכאת החיפוש. כאשר לא נעשה כך, אין

לומר שהנאשם עמד בנטל הראשוני להניח תשתיית ראייתית מספקת המלמדת על אכיפה ברורנית לכאורית (הערה):
למען הסר ספק, אפונה למשל לע"פ 15379-09-19 **בג' נ' מדינת ישראל** (21.11.2019) בו הוגש כתוב אישום בגין
נסיבות דומות ייחסית, אף כלפי נאשם נעדר עבר פלילי, למದונו שלא נערך חיפוש בשקידה ראויה).

8. התוצאה היא שלא הונחה תשתיית ראייתית מספקת ודין הבקשה להידוחות. אצין כי בקשה זו מבססת שוב את המסקנה לפיה האצבע על "הדק" בקשות אלו קלה מדי ופעמים רבים בקשות מסווג זה מועלות ללא בסיס עובדתי ראוי ומחייבות את בתי המשפט להשקיע זמן לא מבוטל לריק. ראוי להפנות בנושא זה לדבריו של כב' השופט עמית עת התייחס לבקשת לקבלת נתונים על אודוט מספר התיקים בהם הוגש כתוב אישום בגין עבירה אינוס שלא כלל חדרה ממש וצין: "לידי, בקשה זו מעידה על הקלות הבלתי נסבלת של העלאת טענה לאכיפה ברורנית ועל הצורך בהצבת תשתיית ראייתית ראשונית" (ענין **נוה**, פסקה 30; וראו גם בע"ח 55551-02-21 **ש"ק נ' מדינת ישראל** (23.5.2021)).

9. הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.